

מ"י 59678/06/18 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר סבנקו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 59678-06-18 מדינת ישראל נ' סבנקו

בפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת מדינת ישראל
נגד אלכסנדר סבנקו
המשיב

בשם המבקשת: רפ"ק יוסי חנן

בשם המשיב: עו"ד חזי כהן

החלטה

בפני בקשה להארכת תקופת החזקת מוצגים: מחשב נייד המכיל SSD 2 ודיסק קשיח (להלן: המוצג או המחשב והדיסקים) למשך 3 חודשים נוספים.

רקע

1. ביום 26.7.18 הגישה המבקשת בקשה להורות כמפורט לעיל. נטען כי ביום 25.6.18 בוצע חיפוש בביתו של המשיב, במסגרתו נתפסו מוצגים שונים לרבות המחשב והדיסקים. נטען כי מאז יום מעצרו (המשיב כיום משוחרר) נמנע המשיב ממסירת קוד הגישה למוצג, מה שמקים צורך להאריך את תקופת החזקתו.

2. בתגובה מנומקת מיום 30.7.18 (בתחילה נמסרה התנגדות לקונית) הפנה ב"כ המשיב להוראות סעיף 32(ב1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פסד"פ), וטען כי העובדה שטרם עלה בידי המבקשת לפרוץ את המוצג, איננה מהווה עילה להאריך את תקופת ההחזקה במוצג. בנוסף, הפנה לכך שהבקשה הוגשה בחלוף 32 ימים מיום תפיסת המוצג, באופן שהמוצג הוחזק לכאורה לאחר שפגה תקופת התפיסה. גם מטעם זה, לשיטת ב"כ המשיב, יש להורות על דחיית הבקשה ועל השבת המוצג.

3. בהחלטה מיום 30.7.18 קבעתי כי לא כל בקשה מסוג זה מחייבת דיון במעמד הצדדים. הוריתי למבקשת לפרט את בקשתה במסמך גלוי, תוך התייחסות לטענות המשיב, ולצרף במסמך נפרד דו"ח חסוי כולל חומרי חקירה גולמיים לעיון בית המשפט בלבד. עוד הובהר, כי למשיב תינתן אפשרות להגיב על המסמך הגלוי, כשלאחר מכן תינתן

החלטה.

4. ביום 1.8.18 הגישה המבקשת מענה גלוי, ובצדו מסמך חסוי לעיון בית המשפט. במסמך הגלוי נטען כי מדובר במי שנעצר בחשד לביצוע עבירות מחשב ברחבי העולם ובעבירות נוספות של החזקת רכוש חשוד כגנוב וזיוף מסמכים במטרה להונות. נטען כי גרסתו של המשיב לפיה איננו יודע מי הצפין את המחשב ואיננו מכיר את קוד הפתיחה, איננה מתיישבת עם גרסתו בחקירה. עוד נטען, כי המשיב הלן על כך שחוקרי המשטרה הם אלו שהצפינו את המחשב במהלך תפיסתו.

במענה לטענות ב"כ המשיב נטען כי החקירה טרם נסתיימה, ולא ניתן יהיה להשלימה בטרם יפרץ המחשב, באופן שיאפשר בדיקת תוכנו. נטען כי הגם שמבחינה פיזית ניתן להפריד את הדיסקים מהמחשב, הרי שמעשית הדבר עלול לשבש את הפעולות הטכניות במחשב. משכך, לטענת המבקשת, לא חלה מגבלת 30 הימים הנקובה בסעיף 32(ב1) לפסד"פ. אשר לטענה בדבר הגשת הבקשה באיחור, המבקשת הודתה בכך, אך טענה כי לבית המשפט סמכות להורות על הארכת התקופה חרף הפגם. כאמור, במקביל למסמך הגלוי הוגש מסמך חסוי כולל חומרי חקירה גולמיים.

5. בהחלטה מיום 1.8.18 התרתי למשיב להגיב לטיעוני המבקשת (הגלויים) עד יום 5.8.18, וקבעתי כי לאחר מכן תינתן החלטה. לא הוגשה תגובה.

דיון

6. אין מחלוקת בדבר קיומו של חשד סביר, ועל כך שהמשיב נמנע ממסירת קוד גישה למוצג, באופן שמאלץ את המבקשת לנסות לפרוץ את המחשב והדיסקים לגילוי תוכנם. המחלוקת נסבה סביב השאלה האם ניסיון הפריצה מצדיק המשך החזקת המוצג, ומחלוקת נוספת נוגעת לאיחור בהגשת הבקשה.

7. פעולות פריצה וחדירה למחשב לצורך גילוי תוכנו הן פעולות חקירה מובהקות. המשיב איננו מחויב, כמובן, למסור לחוקריו את צופן הגישה למוצג, תוך ניצול זכותו להימנע מהפללה עצמית. מנגד, עליו לשאת בתוצאות שמשמעותן התארכות והתמשכות החקירה.

8. סעיף 32(ב1) לפסד"פ קובע כדלקמן:

"נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת."

מגבלת 30 הימים חלה מחשב שאינו בשימוש של מוסד (אין מחלוקת על כך שהתפוסים בתיק דנן אינם בשימוש מוסד), שניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב. מכאן, ככל שלא ניתן לבצע הפרדה בין המחשב לבין תוכנו, לא חלה מגבלה בת 30 ימים.

באופן פיזי ניתן להפריד את המחשב מחומר המחשב, אשר מצוי על גבי הדיסקים. מכאן, מבחינה טכנית ניתן להותיר את הדיסקים שטרם נפרצו בידי המבקשת, ולהחזיר את המחשב גופו לידי המשיב. דא עקא, מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי מבחינה מעשית הפרדת הדיסקים מהמחשב עלולה לגרום לשיבוש. נימוק זה מקובל עלי. מכאן, הגם שטכנית ניתן לבצע הפרדה בין המחשב לבין הדיסקים הקשיחים, מבחינה מהותית לא ניתן לעשות זאת. לפיכך לא מתקיים התנאי המגביל את התקופה הניתנת בהארכה ל- 30 ימים בלבד.

9. אשר לטענה כי דין הבקשה להידחות בשל איחור בן יומיים בהגשתה: סמכות בית המשפט להאריך תוקף החזקת תפוס לאחר חלוף המועד נקבעה בשורה של החלטות, החל בפסיקה מחייבת של בית המשפט העליון והמשך בהחלטות רבות של הערכאות הדיוניות. בית המשפט מוסמך, במקרים חריגים, להאריך תקופת החזקת תפוס גם אם בקשת ההארכה הוגשה לאחר חלוף תקופת התפיסה. העקרונות פורטו בהרחבה בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2)464, ויושמו בהחלטות רבות לאורך השנים. לשם הדוגמא בלבד ראו החלטתי בה"ת (שלום ראשון לציון) 13925-11-16 כהן נ' יהלום (27/11/16), שם אושרה בקשה להארכת תקופת החזקת תפוס, חרף העובדה שהוגשה באיחור ובתגובה לבקשה לחזרת תפוס, והגם שהיתה בכך הפרת התחייבות שלטונית שקיבלה תוקף של צו שיפוטי.

מבלי להקל ראש באיחור בהגשת הבקשה, מדובר באיחור בן יומיים בלבד, כך שהפגיעה בזכויותיו של המשיב היא מינורית, ואיננה מתקרבת לנזק הממשי שיגרם לחקירה ככל שבקשת המדינה תידחה והמוצג יוחזר למשיב.

10. בקשת המבקשת מידתית, ואני נעתר לה ומורה על הארכת תקופת החזקת המוצג למשך 3 חודשים נוספים. ככל שתבקש הארכה נוספת, מצופה כי זו תוגש בצירוף תגובה לפחות שבועיים עובר לתום התקופה.

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ח, 08 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.